

Michiel Ytsma

Columnist voor Infra,
freelance journalist en
projectmanager
[nl.linkedin.com/in/
michielytsma](https://nl.linkedin.com/in/michielytsma)

CIRCULAIRE ECONOMIE ZORGT VOOR VIES KRIJSTREEPPAK

column

Ik wil niet weten in wat voor universum u eigenlijk leeft', zei 'snotneus' en GroenLinks partijleider Jesse Klaver onlangs tegen president-commissaris Rik van Slingelandt van de ABN Amro. Zes weken had ik een proefabonnement op Het Financieele Dagblad. Het FD lezen is hard werken, maar het geeft in ieder geval wel wat meer inzicht in het universum van Slingelandt. Of zoals bij het echte heeal: met iets meer informatie over het uitdijende universum snap je er eigenlijk nog minder van.

'Circulaire economie vraagt een andere kijk van kredietverleners', zo luidt de kop van het stuk in het FD dat ingaat op het enorme zwarte gat in mijn kennis over de bankwereld. We gaan toe naar een economie waarin we grondstoffen niet opmaken, maar hergebruiken. Circulair is volgens de krant een 'modieuze benaming voor recycling'. Het gaat volgens mij een stuk verder dan traditionele recycling. Zo is bijvoorbeeld het bedrijf NewFoss in Noord-Brabant bezig met het tot op celniveau 'kraken' van bermafval. Waarde-

loos spul als geheel, maar met waardevolle afzonderlijke cellen.

Koos Timmermans van de ING pleit er in het artikel voor om een groter deel van het portfolio te besteden aan de circulaire economie. In zijn bankentaal: 'We moeten de nieuwe patronen eerst herkennen, de boodschap verspreiden en zorgen dat we het juiste financiële instrumentarium ervoor in huis hebben.' Vrij vertaald komt dat neer op: 'We hebben geen idee, maar er is ongetwijfeld veel geld aan te verdienen.' Het probleem voor de bank is dat hun zakelijke klanten in een circulaire economie niks meer hoeven te bezitten. Een bouwbedrijf betaalt bijvoorbeeld voor het gebruik van bedrijfsmiddelen en grondstoffen aan de producenten ervan. Die laatste behouden het bezit van deze materie voor hergebruik. Dat is lastig voor een bank. Het idee is namelijk dat als een klant de rente niet meer kan betalen, Slingelandt of Timmermans zijn bezittingen afpakt. Maar volgens de ING zijn er nog steeds voldoende mogelijkheden. 'Iemand bezit die voorraad', zegt Koos Timmermans. 'Wij als

bank zullen dichter op de klantcontracten van die ondernemer moeten gaan zitten als zekerheid. Als iemand in gebreke blijft, worden wij de contracteigenaar.'

Nu begrijp ik het niet meer. Dat er altijd wel wat te financieren valt, is me duidelijk. Maar wanneer in die circulaire toekomst bij een financieel rampzalig project zoals de nieuwe Botlekburg een bouwbedrijf als Ballast Nedam problemen krijgt met het terugbetalen van een lening? Deze infrabouwer heeft dan geen onderpand meer en betaalt voor het gebruik van bijvoorbeeld de kranen. Krijgt de bank dan het recht om die kranen te huren en het vechcontract met Rijkswaterstaat uit te voeren? Van dat soort werk wordt je netje krijstreeppak wel heel vies. Of klopt de bank aan bij de eigenaar van de kranen om deze op te eisen? Het lijkt me niet logisch dat die het risico van een te optimistisch inschrijvend bouwbedrijf op zich neemt. In het leukste geval is dat ook een investerende bank, zodat Slingelandt en Timmermans met de vinger naar elkaar moeten wijzen. ←